

Előfizetési feltételek
helyben házhoz hord
va vagy vidékre postán
küldve
Egész évre 6 frt — kr
Fél évre 3 frt — kr
Negyedévre 1 frt 50 kr

Hirdetések díja:
□ centiméterenként 3
kr. Kereskedők és gyá-
rosok külön árkedvez-
ményben részesülnek.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyitlár sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztői iroda

Kiadóhivatal:
Nagyenyedi Könyv-
nyomda és Papíráru-
gyár Részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,
hova ugy a lap szelle-
mi részét illető köze-
lemények, mint az
előfizetések és
hirdetések bér-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Telepítési politika.

(Bp. N.) A múlt országgyűlés derekán hozott telepítési törvényre rábizonyult, hogy gyenge kísérlet volt azon nagy czelokkal szemben, melyeket a telepítésnek szolgálnia kell.

Annak idején ezt a kísérletet is szívesen láttuk. Mert ráirányozta a figyelmet arra a nagy perspektívára, amit czéltudatos, következetes telepítési politika nemcsak a szaporodó népesség elhelyezése, hanem főleg a nemzetiségi mérleg szabályozása dolgában nyújthat. Nem volt akkor sok illúzió, hogy a szemérmesen gyűjtendő telepítési alappal csodákat lehessen művelni; de azt biztosra vettük, hogy a földművelésügyi miniszterei érezni fogják a nemzet varakozását, a helyzet kényszerítő erejét s a telepítési kérdésben angazsált államtekintély igényeit.

Lukács László és Darányi Ignác miniszterek nyilatkozatai a zálogleveleknek nyújtandó állami kedvezmények fölött minap lezajlott kétnapos vitában azt jelentették be a képviselőháznak, hogy a telepítés ügyét propagáló javaslat egy

nagyobb stílu állami akció első ténye kívánt lenni s ezt a jövő ülészakban két szerves törvény-alkotás fogja követni. A földművelési miniszter ugyanis megígérte a telepítési törvény kiépítését — felruháza azt az életképesség eszközeivel, ami valószínűleg nagyobb szabásu hitelműveletet igényel; a pénzügyminiszter viszont kilátásba helyezte, hogy mielőbb ankét elé bocsátja a kisgazdák hitelszövetkezeteiről, tehát hitelforrásainak és pénzforgalmának szabályozásáról szóló törvénytervet. Örömmel gratulálunk s készségesen rójuk le e kettős kezdeményezésért elismerésünket a kormány e két tagja iránt.

A régi magyar politika az állami jogszabályokban propagatív erőhatalmat látott s mint ilyet becsülte meg. Ujabbán az államjogszabályokat más szükséges és gyümölcsöző beruházásokra kellett fordítanunk. Az államvagyon állaga — mint ilyen — nem károsodott; de sejtelmünk azt sugja nekünk, hogy az új és szükséges és a nemzeti vagyon emelésére szolgáló egyéb befektetéseink nem képe-
sek, nemzeti szempontból, azzal

a hatalmas erővel versenyezni, ami a telepítésben nyilvánul.

Anglia és Oroszország világhatalmukat első sorban telepítési politikájuknak köszönhetik, mely ott óriási arányu s az állam legjobb eszközeit veszi igénybe. A dekadens államok legnagyobb baja, hogy telepíteni nem tudnak s az államélet az új képződményekben nem képes reprodukálni önmagát. A magyar politika, régi királyaink alatt, századokon át az egészséges telepítésben birta legfőbb erejét; ennek köszönhetjük a kunok, bessenyők s a nyugoti idegenek beolvadását a duna-tiszai medencében; ennek a Székelyföld fennmaradását és a szt. korona területének épségét a Királyhágón inna.

Ha van biztos reményünk az állam végleges konszolidálásához most, hogy sorsunk felett ismét szabadon rendelkezhetünk, reményességünket a nagy politikai konjunkturák kedvezésének kihasználásán s a belső szervezkedésen felül erőteljes telepítési politikára alapíthatjuk, mely a népesség szaporodásával járó mobilítást felhasználja, hogy a költöző elem előtt az utat egyengetvén.

TÁRCSA.

Margit-virág.

Szaraz virág, hervadt virág . . .
A kezembe' tartom.
S amint nézem, olyan sápadt,
Halavány az arcom!
Ket szemembe könyü szökik,
A szívembe bánat.
Hervadt virág minden szírmán
Csak tégedet látlak.

Előmbé áll integetve
Mult időknék árnya.
Minden óra, minden perce
Gyönyörét kínálja.
És mintha a régi emlék
Valósággá lenne
S újra élnek boldogságba',
Édes szerelembe'.

Elöttem áll az az óra,
Mikor veled járva,
Reánk borult, betakart a
Kerti lombok árnya.
S kebelemről a virágot
Mikor nekem adva,
Forró ajk tapadt a lázas,
Rezgő piros ajkra.

Szaraz virág minden szírmán
Nagyra nőni látom
S te mosolyogsz mindenikről,
Kicsinyke virágon.
Mintha újra rám ragyogna
Szép szemednek fénye
Beleszállva a szívembe
Fennlobogva, égve.

Teged látlak . . . És szívemben
Régi emlék támad.
Átérezem azt a forró,
Azt a régi vágyat.
Szívem minden dobbanása
Mikor neked szólott,
Mikor piros ajakodól
Én kaptam a csokot.

Érzem, érzem, s csak amidőn
Eltűnik a könnyem,
Veszem észre, hogy az álmat
Mindhiába szőttem.
És a régi emlék helyett
Csak a valót látva:
Forró könnyem oda hull a
Margaréth virágra!

Zombori Andor.

Bocsáss meg!

Február 15-ike van. Szokatlanul hideg.
A szél felkapja a frissen hullott havat, s a
járó-kelők arcába szórja; majd meg guny-

kacajt hallatva suhan végig üvöltve a le-
tarolt tájon. Reám nézve ezen nap mindig a
legsomorubbak közé tartozik; nem esoda,
hisz 20 év előtti esemény emléke fűződik
hozzá. Igen! soha sem fogom feledni e na-
pot. Akkor is oly hideg idő volt, a rossz idő
daczára vadászni indultam, kellemetlen han-
gulat vett rajtam erőt, valami kimondhatat-
lan érzés fogott el. Éhes hollósereg károg
felettem, majd meg ellepi a kastély rézfede-
lű tetejét, prédára leselkednek. Valami
ugy fáj; de hogy mi, azt nem tudom!

A vadászat — mely máskor annyi vidám
perczet okozott — most oly egyhangu s ri-
degnek tűnik fel. Kedvetlenül térek haza.

Az öreg János, régi hű eseléd, nyájasan
köszönt az udvaron, kérdez valamit, de mit
sem felelve ott hagyom. Hű kutyám fark-
csóválva közeledik, reám ugrál, kezemet
nyalja, de hiába; ellököm magamtól, most
még a hízélgés, a nyájasság is bosszantott.
Szobámba zárkozom. Komor estszürkület
árnyalja le lakomat, amelyet csak a kályha
izzó parázsából előtörő egyes fénysugarak
osztottak el némileg. Hideg borzongás fut
át testemen. Fázom, nem elég melegnek ta-
lalom a szobát, pedig vidáman pattog a tűz.
A kályha elé helyezem az ódon karosszeket,
belé helyezkedem, s a tűzbe bámulok, mintha
ez által akarnám csillapítani lelki felindu-
lásomat.

a nyelvterületeket az állam érdekei szerint törekedjék átalakítani, belső tagozatában az idegen nyelv terjedését korlátozni.

Mélyen meg vagyunk győződve, hogy a kormány az új ezredévet szükségesebb akcióval nem nyithatja meg, mint ha a honalapítás mását: az állami konszolidáció művét, okos, átgondolt s erőteljes következetességgel végrehajtott telepítési politikában juttatja érvényre.

88—897. g. Alsó-Fehér vármegye gazdasági egyesületétől. 40.307/97. számhoz. A földművelésügyi magy. kir. miniszter 1894. évi augusztus hó 7-én 46.414—94 sz. a. kelt és valamennyi törvényhatósághoz intézett leiratának másolata.

Mivel a hesseni légy (Cecydonia destructor) az ország nagy részében meglepően jelentékeny károkat okozott, a már ez ügyben kiadott rendeletnek épségben tartása mellett, — az észak-amerikai egyesült államokban tapasztalt sikerek alapján — a következőket rendelem el. Azon községek, illetve városok határában, hol a hesseni légy infekció az elmúlt vagy a folyó évben nagyobb mértékben megállapított, az u. n. csalogató vetések veendő alkalmazásba. Ezek abban állanak, hogy minden táblában már augusztus utolsó, vagy szeptember első napjaiban több helyen néhány barázdányi őszi gabona vagy árpa vetendő, mely ezéla a legsilányabb minőségű vetőmag is használható. Ezek a csalogató vetések arra valók, hogy a hesseni legyek ezekbe rakják petéiket. Az ilyen csalogató vetések azután a rendes vetés, legkésőbb azonban a tél beállta előtt jól alá szántandók, ügyelven arra, hogy egész hosszukban tökéletesen föld alá kerüljenek és úgy belőlük tavasszal a légyrajok ki ne szállhassanak. Igen ajánlatos az ilyen alá szántott csalogató vetések leengerezése is.

Felhívom a közönséget, hogy abban az esetben, ha a hesseni légy a törvényhatóság területén nagy kiterjedésben és kártékony módon lépett fel, a fenyegető veszély nagyságára való tekintettel eme védekezési módot a vármegye gazdaközönségének a lehető legáltalánosabb módon sürögösen tudomására hozza, és elvárom, miszerint gondoskodik arról, hogy ezen védekezési mód a legszigorúbb pontossággal és teljes erőlyel végre fog hajtani és a járási főszolgabírákat, valamint a községi előjárókat is a védekező eljárások lelkiismeretes betartásának ellenőrzésére súlyos felelősség terhe alatt kötelezendi. Ezen rendeletem végrehajtásáról annak idején jelentést várok. Feltetít sk. A másolat hitelelül: Dávid, iroda s. tisztt.

Magyarország a párisi világkiállításon.

Baró Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter lelkes hangú felhívást intézett a közönséghez az 1900. évi párisi nemzetközi kiállításban való részvételre, melyet az 1897. XVIII. törvénycikkkel a törvényhozás is jóváhagyott. A miniszter utal arra, hogy Magyarország önálló fejlődésének és czéltudatos munkájának feltárása a népek e nagy találkozásán bármely más eszközzel sikeresebben fogja állami és nemzeti önállóságunk tudatát terjeszteni és megerősíteni. Majd így folytatja:

„A nyugati nemzetek iparával a versenyt mindenben, igaz, meg nem vehetjük fel, de tévedés volna ebből a körülményből azt következtetni, hogy fáradozásaink s anyagi áldozataink hiábavalók.

Mezőgazdasági termelésünk magas színvonalon áll, versenyképes, arra támaszkodó nagy iparágaink verseny- és kiviteli képességük hírnevét fenn kell hogy tartsák s azokon kívül is számos oly iparágunk van, mely nemcsak megállja a versenyt, hanem kiviteli piacok szerzése által egészséges fejlődésének és felvirágzásának további alapjait szerezhethet meg.

Nem lehet figyelmen kívül hagyunk, hogy az 1900. évi párisi kiállításon nemcsak Franciaországgal fogunk találkozni, hanem ott lesznek más államok is, melyeknek gazdasági termelése kevésbé fejlett, találkozója lesz a föld minden tájairól oda seregülő idegeneknek s így kedvezően kínálkozó alkalom kereskedelmi összeköttetések letesítésére.

Ily kereskedelmi összeköttetések létrejövését készségesen fogja támogatni a m. kir. kormánybiztos is, ki a magyar korona országainak a párisi kiállításon leendő képviselésével van megbízva.

Mindezeknél fogva az országnak a nemzetközi versenyben leendő méltó bemutatását nagy nemzeti feladatnak tartom, mely sikeresen csak az összes tenyezők buzgó közreműködésével oldható meg s éppen azért kérem az ország minden polgárát, szakférfiut, művészt, mezőgazdát, iparost, ki e nagy nemzeti munkában eszmével, tanácsal, közreműködéssel, munkával és termeléssel hozzájárulhat, hogy az 1900. évi nemzetközi kiállítás magyar osztályainak minél szebb és tökéletesebb rendezésében a kormányt hazafiai buzgalommal és telkesedéssel támogatni sziveskedjek.

Vessük tekintetünket a jövőbe, a magyar állam az iment megnyílt évezredet szebben, hasznosabban, méltóbban meg nem kezdheti, mint ha bemutatja immár a világnak is öserejét, földjének kincsait, népének szellemi világát, szorgalmát, munkásságát és haladását az európai civilizációban.

Petőfi jelszava.

— Tizenöt nyelven. —

Valamikor, április hava elején, Bethlen Gabor gróf, a segesvári Petőfi-émlék és Petőfi-szoborbizottság elnöke, hozzám jöve, hogy mivel a bizottság terve az, hogy a Petőfi-szobor alapjára négy paizson a költőnek legjellemzőbb két sorát véssesse föl, lehető sok, mintegy tizenegy-tizenöt európai nyelven, ajánljak a költő művéből két ilyen

De hiába. Regi emlékek élednek fel szívemben, melyek édes fájdalommal töltönek be. Szeretnék menekülni. Nem lehet.

Önkénytelenül is tova ragadtatom képzeletem szárnyain. Mint egy panoráma tűnik fel életem. Mindent látok. Új és új képek váltogatják egymást kronológiai sorrendben. Látom magam mint pajzán gyermeket a park árnyas fái s illatos virágai közt, amint a pillangók után szaladgáltam, amint az édes anyai karok közé rohantam, midőn elfáradtam. Mily jó lenne most is a szerető kebelén pihenni? De hol van ő? — Nincs! A mohos családi sírbolt takarja a jó atyával együtt.

Enyém minden, ami itt van, mégis elégedetlen vagyok; valami, vagy valaki hiányzik. Ismét egy újabb képesoport!

A szél megrázza ablakom. Felriadok. Azt hiszem, hogy az egész csak egy bűvös álom. Nem! ez álom nem lehet! Hisz itt van a tőle kapott arckép, a kis szőke fűrtőcske, mindig zsebemben hordom, mióta a hársak alatt adta. De hát hol ő, ki tudja?!

A tűz lassan kialszik, teljes sötétség vesz körül, észre sem veszem, hogy a vacsora-ide már rég elmúlt... Hívnak vacsorához! Nem megyek...

A szolgák és szolgálók vihogása behalatszik. „Ma megint rossz kedve van”; va-

laki bántotta. Teringette, — mond az öreg szolgáló, — utóbb is e bánat viszi sírba.

Ideje volna nyugalomra térni. Ruhástól az ágyra dobtam. Nem jó álom szemeimre, hiába zárom le pilláimat. Ismét csak az előbbi képek, ugyanazon szereplőkkel. A szél süvöltése, a torony fokán levő érczakas csikorgása, a kutyák folytonos vonítása bizonyos misztikus érzélemmel töltönek el. De mikor olyan sajátságos e zűrzavaros hang! Kopognak ajtómon... az öreg János jelenti, hogy egy szegény elhagyott nő kér beocsátást, mert künn elvész ily időben.

„Bocsássa be.” Ismét aludni akartam, de hasztalan, mintha a gonosz szellemek megbüvöltek volna, az álom kerül, mindig csak „ő” áll előttem.

A torony-óra egy hangulag verte el a tizenkettőt. Elhatároztam, hogy megnézem a szegény teremest. Kimentem. Ott feküdt egy ágyon. Az öreg János virrasztott mellette. Valóban szánandó alak; egy összetöpreődött tömeg, szemei beesve, arca ránczos ősz haja összekuszáltan omlik el a duzzadó párnákon, s csak gyors lélekzete árulja el a még benne létező életet. Felnyitja szemeit, tekintetünk találkozik. Halk sóhaj tör ki kebeléből: „Nagy Isten! hol vagyok? Béla...” s önkívüli állapotba esett, amelyből csak reggel felé tért magához.

Tehát ő az? Istenem! de hatalmasak a te utaid! Vissza vezetted!

Képzeletem ismét magával ragadott. Láttam egy szegény megcsalott nőt, mindenkivel elhagyatva; láttam, mint görnyed megtörve csábítója labaihoz... hidegen ellöki magától, most talán öntudatlanul is engem keresett fel. Tehát megismert! Megtudod-e nekem bocsátani Béla? — szolt reggel felé szemeit felnyitva. — Oh bocsáss meg! nyugodtan halok meg azután; igaz, súlyos volt a véték, mit ellened elkövettem, de a büntetés még súlyosabb. Bocsáss meg... Bünhődtem eléggé... Kínos szünet áll be.

Szó sem jön ajakamra, csak kezemet nyugtom; lázas örömmel ragadja meg csontos kezeivel, kialudt szemeiből nagy könnyecseppek peregnek reá. Hasztalan volt minden fáradozás, nem lehetett visszaadni az életnek.

Heves zokozás fogott el; mindig őt vártam, mindig ő lebegett előttem, most itt van, s még is magam maradok.

Szomorúan zúgnak a harangok; talán szomorúbban, mint máskor. A hűtlent temetik, őt viszik örök nyugalomra...

Nincsenek ott, kik a szerető karokból kiszakították, nem állják körül a koporsót, nem siratják. De egy még is akadt, aki keserves könnyeket hullat, s ez az egy az... akit ő hűtlentül — megcsalt.

K. B.

sort. A választás nem eshetett másra, mint a költő jelszavára:

Szabadság, szerelem!
E kettő kell nekem.
Szerelmemért föláldozom
Az életet,
Szabadságért föláldozom
Szerelmemet.

Természetesen e halhatatlan sorokat Bethlen Gábor gróf is azonnal legalkalmasabbnak találta. A baj csak az volt, hogy a négy paizsra a teljes szöveg legfeljebb négy nyelven fért volna el. Így kellett abban megállapodnunk, hogy magyarul ám álljon ott a teljes költemény, a többi nyelven csak a két első sor, mint amelyek a költemény alapfogalmát nem ugyan teljesen, de még is kifejezik s mindenesetre a költőt teljesen jellemzik. E megállapodáshoz képest gyűjtöttem össze a két sor tizennégy fordítását, még pedig először mindeniket olyan nyelven, melyre Petőfit többször fordították, s másodsor többnyire olyanoktól, kik e nyelveken Petőfi hivatott fordítói. Itt következnek:

1. Német nyelven:

Freiheit und Liebe,
Ihr einzig meine Triebe!

(Meltzl Hugó dr.)

2. Olasz nyelven (Szász Zsombor ur szíves közbenjárásával):

La libertà, l'amore
Due cose, che bisognano, al mio core.

(L. Cassone.)

3. Francia nyelven:

La liberté, l'amour,
Il me faut ces deux choses.

(Chassin.)

4. Rumén nyelven:

Libertate și dragoste!
Acestea nu trebuie mie.

(Wilt György.)

5. Latin nyelven:

Libertas et amor
Haec duo cupio.

(Csengeri János dr.)

6. Angol nyelven:

Freedom and Love will ever be
The highest bliss of life for me.

(E. D. Butler.)

7. Hazai örmény nyelven (magyar átírással):

Azadánk, szírgu,
Bedk e inez ajsz jérgu.

(Szongott Kristóf.)

8. Tót nyelven:

Voloost, lasku toto
Zvoje prevojem.

(Bachat Dániel.)

9. Finn nyelven:

Vapaus ja rakkaus
Ainoasti te olette mun hahoni.

(Halász Ignác dr.)

10. Horvát nyelven:

Slobode ljubair
Sree moje zudi (zsudi).

(Schweitzer Károly.)

11. Svéd nyelven (Szász Zsombor ur szíves közbenjárásával):

Frihet och kärlekslöf
Lösen i lif och död.

(Binger Schöldström.)

12. Spanyol nyelven (dr. Apáthy István ur szíves közbenjárásával):

Mi firme voluntad es conducida
Por libertad y amor siempre a porfia.

(Dr. Felipe Rodriguez.)

13. Orosz nyelven (magyar átírással)

Lyubov i szvaboda
Mojej dusi nuzsda.

(Dr. Csopey Károly.)

14. Török nyelven (magyar átírással)

Hurriyet ile sask-dir
Benim isztedigim.

(Bálinth Gábor.)

A Petőfi-muzeum legközelebbi füzetéből.
Kolozsvar, 1897. jul. 30.

Ferenczi Zoltán.

Színház.

Szerdán a „Lili” Plinhard szerepében láttuk és hallottuk Solymosít. A kitűnő operett pompásan megírt szerepe Solymosinak szintén egyik legkiválóbb alakítása és így mindent megmondottunk, midőn azt jelezzük, hogy Solymosité szerepét is ismert művészetével alakította, különösen jeles volt alakítása a harmadik felvonásban a tábornok szerepében. Az előadásnak kiváló érdeket kölcsönözött azon tény, hogy a darab czímszerepében a Solymosi színi tanodájának egy fiatal növendéke — Nagy Margit — lépett fel első ízben a nyilvánosság előtt. Be nem avatottak előtt fel sem tűnt volna ezen körülmény, mert a kisasszony oly otthonosan mozgott a színpadon, oly finoman és diszkrétül játszott, mintha már is egy szép gyakorlati multra tekinthetne vissza. Játéka, taglejtései, hanghordozása egy szorgalmas, lelkiismeretes tanítványra engednek következtetni, az eltanult formák pedig jó mesterre. Külön is elismeres illeti e fiatal növendéket, hogy Lili nehez szerepét választotta első fellepteül, mert e szerep nem oly könnyen játszható, sok routint és színpadi jártasságot tételez fel. Hangja Nagy Margitnak kellemes és meglehetősen érzés, szépen és jól énekelte csinos dalait és a tényleg kiérdemelt tapsokban részesült. Igen jó volt Ágosthai (Saint Hypothese), Völgyi József (Bouzencourt). Az előadást szép számu közönség nézte végig.

Csütörtökön, harmadik vendégjátékul, Beöthy László énekes bolőzata: „A három Kázmér” ment. A minden szellemet nélkülöző, de annál vaskosabb pikanteriával telt darab kis számu közönséget vonzott s részben ennek tudjuk be, hogy az előadás meglehetősen vontatottan ment. Mintegy az unalom fekdte meg a szereplőket, mely alól Solymossi sem tudta magát egészen kivonni, ki különben e darabban egy kisebb szerepet játszik, természetesen azt is a tőle megszokott routinnal és élvezetes alakításban. Kivételt az általános vontatottság alul talán csak egyedül Ágosthai képezett, ki a dühösen szerelmes zenebohóc szerepét elevenen, temperamentummal játszotta meg. Ez estven láttuk először a színen a jó nevű igazgatónét, Monoriné, kinek hatalmas egyénisége egészen megfelelt a különleges amerikai hölgy szerepének, melyet játszott. Énekszámait szép terjedelmű és iskolázott hangján tetszetősen adta elő és nem csak tapsokat, de ujjrázásokat is provokált. Új volt Völgyi Ilonka is, ki egy újdonszült asszonyka szerepét elég kedvesen játszotta meg és énekszámait is elég csinosan adta elő. Hangja még kissé éles, de jó anyag, és kellő gyakorlat után nagyon jól beválhat.

Völgyi József, Timár Béla, Daróczi Erzsé játszottak még egészen jól nagyobb szerepeket és igen jó epizód-alakok voltak:

Sebes Margitai, Baranyai, Hegyessy.

A máskülöben kellemes szinkörben ez estven túlságosan hűvös és egyes helyeken igen nagy légvonat volt, ugyanis a terem üveg falának felső ablaksora nyitva maradt, az ilyen hűvös estveken tehát jó lesz azokat becsukni.

Levelezés.

Maros-Ujvár, 1897. aug. 3-án.

A marosujvári sósfürdő gyógyhatása köz tudomásu; sokan adják már a vizet, mely idült rheumatikus bajukból gyógyította, sőt találkozom egy úri emberrel, aki már a nevezetesebb külföldi fürdőket is végig próbálta, de hiába; s ekkor ajánlotta neki egy orvos az idevaló fürdőt, s ez csodálatosan használt. Azóta csupa kegyeletből legalább pár napra minden évben ellátogat ide. Annal bámulatosabb, hogy a fürdő mégsem fejlődik kellőleg.

Volt alkalmam bepillantani a fürdővendégek statisztikájába visszamenőleg 1891-ig, s azt látom, hogy a látogatók száma csaknem állandóan 700 körül ingadozik, ebbe a számba beleértve az ideiglenes, helyesebben átutazó vendégeket is. Csupán 1895-ben szökkenett föl a fürdőzők száma 1800-ra, mely emelkedést azonban csak az okozhatta, hogy az időjárás nagyon kedvező lévén, egyfelől a fürdő-idény is hosszabb volt, másfelől pedig a vidékiek is tömegesebben jáltak be fürdeni. Az idén már valami 400-ra megy a vendégek száma.

Az állandó vendégek száma nem igen emelkedhetik, mert nincs semmi építkezés.

Az idevaló lakás-mizeria talán paratlanul áll. A fürdőtelepen összesen csak 15 vendégszoba van, s legalább 10-szer annyi vendégnek magán házakban kell lakást keresnie.

Egy szoba ára átlag havonként 25—30 frt, sőt van egy-egy elemesebb házi gazda, aki agynemű nélkül naponként 2—2.50 forintot is fizettet magának.

Hogy nem akad vállalkozó, aki egy valamire való szállót építsen?

Az idevaló két vendéglőről nincs is mit beszélni; aki csak teheti, egyebütt étkezik.

„Drágán élünk, de rosszul.” E: a fürdővendégek mottója.

Fritz K. jelenlegi bányatanácsos ugyan hivatalba lépése óta tőle telhetőleg igyekezett ezen hagyományos állapotokon segíteni, de néhány év mulasztását rövid másfél év alatt helyrehozni nem igen lehet. Az ő érdeme, hogy a bányász-zenekart újjá szervezte, amely új, kitűnő karmesterének vezetése alatt valóban gyönyörködteti, sőt a legélénkebb tetszésnyilatkozatokra ragadja a közönséget.

S mint halljuk, már a gőzfürdő kibővítését is tervbe vette jövőre olyanformán, hogy külön női, s külön férfi-fürdő legyen.

A fürdő sétányai közül legkellemesebb a „Bánca”, amely különösen élénk képet nyújt 3-szor hetenként zene alkalmával. De máskor is kedvelt gyűlőhelye a férfiaknak az oda épített kuglizó, amelynek, valamint a kaszinónak is minden fürdőző szívesen látott vendége, szóval a haladás kétségtelen, csak ez a lakás- és étkezési mizeria ne volna!

Többi között arra is hallunk minduntalan panaszt, hogy Ujvárra gyorsvonatot nem lehet használni, pedig talán nem volna nehez ezt felsőbb helyen kieszközölni.

A bányatanácsos mindezen bajok szaná-

lásával, de különösen a hotelkérdésének valamely megoldásával nagy szolgálatot tenne a köznek. X

Szülők figyelmébe.

A zalathnai állami kőfaragó és kőcsiszoló ipari szakiskolában, amelynek növendékei az iskola négy éves tanfolyamán kőfaragókká vagy kőcsiszolókká képeztetnek ki, a beiratások megkezdődtek; midőn ezen körülményre tisztelettel hívjuk fel a szülők figyelmét, a felvételre vonatkozó szabályzatokat alantikban közöljük:

Rendes tanuló lehet az, ki valamely közép v. polgári iskola két osztályát, vagy pedig az elemi népiskola hat osztályát sikerrel elvégezte, vagy ezeknek megfelelő felvételi vizsgát tesz le, eleve 12-ik évét már betöltötte és ehhez kevest kifejlett, ép testalkattal bír, amit hiteles orvosi bizonyítvánnyal tartozik igazolni.

Felvehető még az alsófoku tanonc-iskola három osztályát jó sikerrel végzett ifjú is.

A felvétel előjegyzés alapján történik és ennek eredményéről a szülők augusztus hó 20-ig értesítetnek.

Előjegyzés vegett minden növendék tartozik előmutatni: a) keresztlevelet, b) atyja v. gyámja beleegyezését tartalmazó nyilatkozatot, melyben kifejezendő annak kötelezettsége is, hogy az illető a tanuló teljes tartamát bevégez, c) az előbb felsorolt iskolai képzettséget igazoló bizonyítványt, d) az újraoltásról szóló bizonyítványt.

Videkiek írásbelileg jelentkezhettek az igazgatóságnál legkésőbb aug. hó 15-éig.

Jeles bizonyítvánnyal pályázó, szegény szülők gyermekei esetleg teljes ellátást is nyerhetnek, amennyiben ezen célra 10 ösztöndíjall rendelkezésre havi 10 forintjával; az ez iránti kérelmek a kereskedelemügyi m. kir. Miniszter ur Ó Nagyméltóságához czimezve az igazgatóságnál nyújtandók be.

Tandíj nincsen; de a beiratásnál az esetleg elkövetendő károk megtérítésére minden növendék két forintot tartozik az igazgatóságnál letenni, mely összeget azonban, ha kárt nem tett, az év végével visszkap.

A szerszámokat, a költségesebb taneszközöket és tankönyveket ez idő szerint meg az iskola adja használatra díjtalanul, melyekért azonban a növendékek felelősek.

Minden növendék tartozik magát az előirt formájú munkaruhával ellátni.

Bővebb felvilágosításokat az iskola igazgatósága szívesen ad s kívánatra az iskola szervezeti szabályzatát megküldi.

Zalathna, a postabélyeg kelte.

Alexy György
felügyelő bizottsági elnök.

Csánki József,
szakiskolai igazgató.

Vegyes hírek.

— **Lukács Béla** v. b. t. t. a párisi világkiállítás magyar osztályának kormánybiztosa, párisi utjából a napokban visszatért Zalathnára, hol a nyári idényt fogja tölteni.

— **Czég-bejegyzés.** A gyulafehérvári kir. törvényszék f. évi június hó 24-én tartott üléséből kelt 5031—897. számú végzésével a „Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírru-gyár részvénytársaság” vezetendő czégének a kereskedelmi társas czégek jegyzékébe leendő bejegyzését elrendelte.

— **A rendőrség államosítása.** Több lapban felmerült az a hír, mintha a bel-

ügyminiszteriumban a rendőrség államosítását terveznek és erre vonatkozólag külön törvényjavaslat készülne. A Bud. Tud. ezzel szemben illetékes helyről azt a felvilágosítást kapja, hogy a lapoknak ez a híre csak részben igaz. Annnyiban tudniillik, hogy a belügyminiszter csupán a városi rendőrség államosítását akarja egyelőre és ezt a tervet a városok rendezéséről szóló törvényjavaslattal kapcsolatban fogja keresztül vinni.

— **A kath. kongresszus választásaira** megtette jelölését a bányamegyei esperességi kerület is. A f. évi augusztus hó 1-én Zalathnán tartott választó gyűlésben kongresszusi képviselőnek egyhangúlag és nagy lelkesültséggel Lukács Béla v. b. t. t. országgyűlési képviselőt jelölte.

— **Értesítés és felhívás.** A magyarországi kath. egyház autonómiáját szervező nagyenyedi ötös bizottság a választók összeírását f. hó 8—12 napjaira, magát a választást pedig aug. 22-ikének reggeli 9 órától kezdve d. u. 1/21-ig és d. u. 3—5-ig, aug. 23. és 24-én d. e. 11—1/21-ig tűzte ki. A választás helyiségét a minorita rezidenciát tűzte ki. Felhívatik azért minden 24 évet betöltött keresztény kath. férfi, aki nem áll valamely bünvádi kereset, illetőleg fenyegetés alatt, vagy nem elmebeteg, hogy a fent jelzett napokon ugy az összeíró bizottság előtt, mint a választás napján megjelenni szíveskedjék. Nagy-Enyeden, 1897. augusztus 7. Az elnökség.

— **Színházi hírek.** Solymosi ma (vasárnap) a „Próbaházasság”-ban lép fel. E szerepet Nagy-Enyeden még nem játszta és így nagyon érthető, hogy ez előadás iránt rendkívül nagy az érdeklődés. E darabban énekl el az országosan híressé vált Kossuth kouplett is, melyben — mint halljuk — meglepetésben fogja közönségünket részeltetni. Biriket Harmath Józsa, a Solymosi iskolájának kitűnő növendéke fogja adni kinek kedves alakításában már gyönyörködtünk az „Árendás zsidó” előadásán. Ezen minden tekintetben sok élvezetet nyújtó előadásra ez uton is felhívjuk közönségünk figyelmét. Hétfőn Bokor Józsefnek az elhunyt Eszterházy Miklós gr. tatal színháza számára készült pályanyertes vigjátéka: „Egy valóper adatai” kerül színi, melyet Tatán Solymosi tanított be és adatott elő. Ezzel együtt megy az ugyanez alkalomból megdícsért Harmath Luiza „Banári Leányok” című vigjátéka és a „Szeneés legény, Szeneés Leány” című jó operette. Solymosin kívül Harmath Józsa és Kolozsy Mariska, a tanoda végzett növendéke lépnek föl e darabokban; Kolozsy Mariska már is egy elsőrendű vidéki színtársulat szerződött tagja. Kedden utolsó előadásul és Solymosi jutalomjátékaul a „Bubos pacsirta” kerül színi a czímszerepben Kolozsy Mariskával. E darabban fellépnek továbbá részint mesterük iránti halálból, részint tehetségeik bemutatásul az összes Nagy-Enyeden időző növendékei Solymosinak, u. m.: Sebes Dezső, Hegyesy Nándor és Dalnoki Imre, kiket épp ez előadásra hozott magával a jutalmazandó. Ez előadást is figyelmébe ajánljuk városunk és vidékünk műpartoló közönségének.

— **Az erdélyi róm. kath. püspöki javak** leltározása, átvétele és átadási munkálata mintegy 10 nap óta folyamatosan van s előre láthatólag körül-belül 30 napig fog tartani. A munkálatot Novák Ferencz kir.

tanácsos polgármester, mint az erdélyi róm. kath. státus kiküldött biztosa, vezeti Fabian Sándor nagyprépost mint az új püspök, Gergely Ignác kanonok mint a káptalan, Löuhart Nándor mint az örökösök képviselője és dr. Téri Ödön kir. közjegyző mint bírósági kiküldött részvétele mellett.

— Körjegyző-jelöltek figyelmébe.

A torontárvármegyei községi és körjegyzői szak-tanfolyam szabályzatainak kivonata kihirdetés végett Nagy-Enyed város tanácsának is megküldetett, miről érdekelték azzal értesítetnek, hogy a fent jelzett szabályzat a városi főjegyzői irodában bárki által betekinthető.

— **Tűz.** Folyó hó 1-ről 2-dikára virradó éjjelen Gyulafehérvárt a vár-terén levő katonai istállóban tűz ütött ki, mely az istálló fedelzetét pusztította el. A városi tűzoltóság buzgalmának köszönhető, hogy nagyobb kár nem történt és a tűz gyorsan lokalizáltatott.

— **Mulatság.** A marosújvári vadásztársulat folyó hó 8-án (vasárnap) saját pénz-tára javára zártkörű nyári táncmulatságot rendez a „Liget” fedett helyiségében. Az előjelekből itelve, nagyon szépen fog sikerülni e mulatság, melyen — mint értesülünk — városunkból is nagyon sokan fognak részt venni.

— **Helyreigazítás.** Felkérésre közöljük, hogy a lapunk ez évi 60. számában közölt azon tudósítás, hogy a Mózes-fele czirkuszban kisorsolt ponyva lovat Wolff Károlyné nyerte volna el, tévedésen alapult, amennyiben a szerencsés és jó szívu nyerő Ungár Augustia, a tévedés onnan eredett, hogy nevezett urhölgy előzőleg — elválása előtt — férjezett Wolff Károlyné volt.

— Nagy-Enyed írásban és képen.

Bizonyára érdekelni fogja tisztelt olvasóinkat, hogy megyénk székhelyéről legközelebb képekkel díszített leírás fog megjelenni. A „Hazánk és a Külföld” előkelő szépirodalmi folyóirat szerkesztői, Fenyő Márton és Beresényi Jenő, vállalkoztak arra, hogy Nagy-Enyed monografiáját közkezebe bocsássák. E monografia nemcsak Nagy-Enyed városának történetét és az ezzel szoros kapcsolatban levő megyei történetet, hanem a jelenlegi kulturális viszonyok tüzetes leírását és művésziesen készített illusztrációkat is fog felölelni. A monografia egyébiránt nem lesz száraz történelmi és kulturális adatok halmaza. Hú tükre lesz Nagy-Enyed multjának és jelenének, legkivalóbb érdekességét pedig az a körülmény képezi, hogy közeletünk minden számottevő tényezőjéről életrajzot és képet fog bemutatni, ami a monografiának kiválóan élénk színezetet fog kölcsönözni. Kötelességet véltünk tehát teljesíteni, midőn Nagy-Enyed tisztelt polgárságát felkérjük, hogy nevezett szerkesztőket vállalkozásukban hathatósan támogatni és a szükséges adatokat nekik rendelkezésre bocsátani szíveskedjenek.

— **Katonai átvonulások.** Az ideai nagy hadgyakorlatok alkalmával a mi vármegyénket az átvonuló csapatok a következő napokon és helyeken érintik: Augusztus 31-től szeptember 3-áig a 35-ik gyalog hadosztály Maros-Ujvár, Ispánlaka, Szt. Benedek, Bethlen-Szt. Miklós, Becze és a közbeeső faluk határain fog szabad-meneteket gyakorolni. Ez alkalomból a katonaság Háporton, Asszonynepe, Kis-Akna, Fugad, Vadverem, Magyar-Lapád, Ispánlaka, Tordos, Elekes, Maros-Ujvár

Felső-Ujvár, Ó-Szilvás, M-Forró, Szent-Benedek és Medvés községekben fog elszállásoltatni. Szeptember 4-től szept. 12-ig ugyanezen hadosztály Balázsfalva környékén lesz és elszállásoltva Balázsfalván (3 tábornok, 73 tiszt, 1483 legény, 88 ló); Balázsfalva faluban 33 tiszt, 627 legény, 122 ló; a többi legénység Buzás-Boesárdon, Csufudon, Monorán, Karácsonyfalván Turben, Vérán lesz elhelyezve. Ezen hadosztály áll 15 gyalog zászlóaljából, egy ezred huszárságból és 4 úteg tüzérségből.

— **Statisztikai kimutatás** Maros-Ujvár nagyközségben 1897. január 1-től július hó 31-ig történt születések, házasságok és halálozásokról. Ezek szerint született: fiú 50, leány 48, törvényes 90, törvénytelen 8; vallás szerint: róm. kath. 16, ev. ref. 21, gör. kath. 40, gör. kel. 12, ev. luth. 3, unitarius 1, izraelita 5; összesen: 98; házasság: tiszta magyar 13, tiszta román 4; összesen: 17; halálozás történt 52 eset.

— **Adózó közönségünk figyelmébe.** Ez uton is felkéri Nagy-Enyed város adóhivatala az adózó közönséget, hogy az esedékes III. évnegyedi adójukat annál is inkább fizessék be e hó 15-ig, mert az addig nem fizetők csak a végrehajtás kellemetlenségének teszik ki magukat.

— **A csendőrség létszámának emelése.** A honvédelmi miniszter már rég elhatározta, hogy a csendőrség létszámát emelni fogja. Mint értesülünk, legközelebb ezer közlegénynyel és száz lovascsendőrrel fogják a létszámot szaporítani. Ezzel a szaporítással a szárnyparancsnokságok beosztásában is változtatás esik. A szervezés a pécsi, temesvári és kassai parancsnokságok helyén már meg is kezdődött. Az eddigi próbacsendőröket a létszám-emelés folytán véglegesíteni fogják.

— **Zsidó négerék.** Jeruzsalem elpusztulása után több zsidó család menekült a Saharába, nélkülözésük azonban oly nagy vala, hogy az asszonyok és gyermekek utközben összerohadtak, jobb létre szenderültek, a férfiak közül pedig azokat, kik megtörve bár, de még életben maradtak, az arra vetődött négerék megkötötték, velük barátságot kötöttek, jól bántak a hontalannokkal, hisz előttük sem volt ismeretlen az üldöztetés, a sorscsapások sokfélesége. Egy-más között házasságot kötöttek és a gyermekek fokozatosan vették fel a fekete színt, míg később alig lehetett őket megkülönböztetni a benszülöttektől. Csakis arcvonásaik voltak zsidók és általában véve Izrael vallását követték. Egy orosz zsidó Meadahból tudósítja az Egyesült-Államokban megjelenő „Amerikan Hebrew“ című lapot, hogy Sahara oázisaiban, hol megpihen a vándor, többek között Batha, Bis Wrabi, Fraggratban nagyobb számú zsidó családokra bukkant. Ezen helységek mindegyikében vagy száz zsidó család lakozik, több helységben sokkal többen, egy helységben pláne hatszáz család is van, kiknek számos zsinagógájuk és száznál több törvénytkekercsük van, amelyek pergamen irvák és ősrégiek. Egy zsidó, aki egy utazót Timbuktuumba elkísért, Berberország határán sok zsidó-néger családot talált. Ezek közül csaknem minden egyes családnál van egy pergamentkekercs, melyre Mózes öt könyve van írva. Imáik szintén pergament lapokra írva, jobbadán zsolnárokból, ezen ihletet mondatokból állnak. Talmudjuk bár nincs, de azért a talmudi szabványok nagyobb részét megtartják,

itt-ott a szomszédos mohamedánok és pogányok szokásaival vegyítve. Az arab törzsfők, kiknek fenhatósága alatt állanak, teljes vallásszabadságot biztosítanak nekik és azért zsinagógáik és rabbijaik is vannak.

— **A Magyar Bazár** 29. száma gazdag, változatos tartalommal jelent meg. A képes részen divatlevel és képmagyarzatok képezik a szöveget. A szépirodalmi mellékleten találjuk: Válasz M. F. tanácsosné levelére, írta egy sokat utazott nem bicziklista nő. — Délelőtti látogatás, írta a magyar Scheherezade. — Nők munkaköre. — A nagy világból. — Művészet és irodalom. — Divatos álfürtök (képekkel). A boritekon: A baromfi-udvarban, írta Mezsiczky Szalay Alice. — Jó tanácsok. — Kertészet. — Hasznos tudnivalók. — Vegyes. — Levelezés. — Nyílt posta. — Esküvők. — Halálozások. — Rejtvények stb.

Meteorológiai jelentés aug. 4-től aug. 7-ig.

Nap	Óra	Légnyomás 700+	Hő	Szél iránya és erő- sége	Bor- lat	Csapadék	Hő napi max. min.
4	7	59.9	+17.2	S ₁	7	—	
	2	59.2	+24.8	—	7 ●	1.5	+25.1 +13.8
	9	62.0	+17.2	—	1	—	
5	7	63.6	+17.6	W ₂	1	—	
	2	62.5	+24.4	NE ₂	2	—	+25.1 +12.9
	9	63.7	+15.4	N ₁	1	—	
6	7	64.4	+16.6	N ₁	1	—	
	2	62.5	+24.6	NE ₁	4	—	+25.5 +12.0
	9	63.7	+15.4	NW ₁	0	—	
7	7	64.9	+16.3	NW ₂	0	—	
	2						
	9						

Kilátás: Száraz hőemelkedéssel.

* A légnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő C° fokokban. Szél iránya: N = észak, S = dél, E = kelet, W = nyugat. Szél erőssége = 1—10-ig. Borlat foka = 1—10-ig. Csapadék mennyisége milliméterekben értendő. ● = eső, * = hó, ▲ = jég, △ = dara.

Apróságok.

Hadgyakorlatok után.

— No, csakhogy megjöttél, fiam. Már most mit adjak: sört, bort, kávét?

— Ugy az első szonjuszágnak talán jó lesz a sör s míg a kávé elkészül, addig majd megiszom egy pohár bort.

Elmenjen.

— Mit? bejön a kocsmába, az asztalom mellé ül, bort iszik és mégis koldulni mer?

— Azt, hogy bort iszom, azt látta az ur, de hogy fizettem is volna, azt nem!

Kellemes barátság.

— Micsoda szemtelenség ez! Koldul s a mellett egész bizalmasan a hónom alá fűzi karját és le se veszi a kalapját.

— Engedelmet kérek, nagyságos ur, de amott áll a rendőr s ha leveszem a kalapomat, rögtön látja, hogy koldulok és bevisz, de így — azt hiszi, hogy két jó barát diszkurál.

Furcsa cserzés.

Veri a paraszt irtóztató módon a kecskét, hogy csak úgy pattog a bőre.

— Mi lesz abból barátom? — kérdi egy arra sétáló nyaralóvendég.

— Czipó az urak számára és azt szeretném, hogy ne nagyon szorítsa az urak lábát.

Mindent észszel.

— Vén leányt vettél el, szegényt és hozzá dadog is!

— Mindent észszel pajtás. Ez az asszony még csak bele sem tud kezdeni a veszekedésbe.

Nem lehetséges.

Orvos: A gyógykezelés egy kissé lassan fog menni, mert a kisasszony gyomorbaja már idült.

A mama: Oh kérem, az lehetetlenség, mert a leányom még csak 15 esztendő.

Korai idő.

— Leányom, leányom, végre már itt volna az idő, hogy férjhez menj.

— De kérlek édes atyám, hisz még csak háromnegyed kilenczre van.

Elragadtatás.

Egy vidéki mamelek járt fenn Budapesten; betekintett az országgyűlésre is és Bánffy miniszterelnök annyira fellelkésítette, hogy a következőképpen írt róla haza feleségének:

„... Látszik Bánffyn, hogy nagy szeget ütött fejebe az obstrukció... nyelve ugyan töredezett eleinte, azonban később folyékonyan hömpölyög... szemei biztonsággal sétálnak végig pártján... agya fűrgen ugrál egyik tárgyról a másikra... stb.“

A gyöngéd eseléd.

Kérdi az asszony eselédjét:

— Hát te Mari hová tetted a szeretődöt?

— A nagysága ferje nagyon féltékeny volt szegényre, hát inkább kiadtam neki az utat, hogy szent legyen a házi béke.

Csak egy cseppet.

Pentek este meghívtak egy zsidó koldust vacsorára. Természetesen egy lámpa és két gyertya fénye hirdette a belépő szombat dicsőségét.

De a háziasszony nem nagyon szerette vendégét, hát nem is éppen a legjobb és legnagyobb falatokat rakta tányérjára; de a fekete kávéból már éppen semmit sem juttatott a szegény vendégnek.

Megszólal végre a koldus:

— Balbosleben (házigazda) gyujtasson meg még egy lámpát, nem látok egy csöppet sem.

— Wie haist, nem lát egy csöppet sem, hiszen egy lámpa és két gyertya ég, de azért Erzsi gyujtsd meg még a nagy lámpát.

Meggyujtja, de olyan ügyetlenül, hogy a közben eldönti a gazda kávé poharat s egy csöpp a koldus kezére esik.

— Ahá, ahá — kiált, örömmel — most már látok egy csöppet.

C s a r n o k.

A győzelem.

— Írta: Sallak Róza. —

(Folytatás.)

Edithen nagy változás történt azon este, amikor Lénárd elbucszott halott nővérétől. Ő is ott volt; mozdulni sem mert, nehogy a bátya zavarva érezze magát, s felbe legyen szakasztva az utolsó társalgás, mit az élő folytatott a koporsóban csendesen fekvővel.

Edith csak nővere halál-hirére érkezett

haza Prágából, hol egy gyermektelen nagy-nemenjel volt, ott töltve már a második nyarat.

Kissé szenvedélyes, kissé regényes hajlamu volt a szép Ada nem kevésbé szép nővére Edith. Az ifju lányt boldogtalanul látva haldokolni, összes kétségbeesésének kitörését a férfira zudítá, kinek tulajdonitá ennek halálát. Hogy Ada már egy éve hordta a halált bensejében, nem jutott észébe, nem az sem, hogy a lány maga okozta baját fektelen mulatozásával. Lenárd bucsujából sokat megértett a négy nap alatt, míg ravatalon feküdt a testvér, részletek jutottak észébe, mik csak mentették a férfit; aztán jött a temetés, látta Bélát nejevel jönni, s ez idézett változást elő benne. Mily nemesnek, nagynak tetszett most előtte azért a tetteért, hogy habár nem értettek meg egymást, habár a férfi azt hitte, hogy a lány játékokat csinált legszentebb érzelmeiből, ott hagyta ifju nejét s eljött a hívásra, megnyugtató, boldoggá tenni a lányt. S azon az éjen átkozta ő még kétségbeesetten, nem gondolva meg, mit mond.

Oh! ha vissza lehetne vonni, oh, ha nem szállta volna meg a lelkét! oh, ha tudta volna, mennyire rászállt az mindkét lényre, mennyire inkább belehalványodik az arcza!

Lélia reggeli lovaglása alkalmával találkozott Lenkeyvel. Ez, amiut akkor reggel Jenőtől elvált, sokáig járt erre-arra, már éppen hazamenőben volt, amiut a grófné alakját feltűnni látta az uton. Nem remelte, hogy láthassa még, arcza kigyult, szemei kimondhatatlan vágygyal lettek megint a szép lovaglóra szegezve.

Lélia hidegen köszönté a melléje lovaglót. Ellenszenvet kezdett érezni irányában, hisz a férjét sértette meg, akit igaz, hogy már nem szeret, de azért férje mégis.

Lenkey nem tágitott, — vette észre a hideg fogadtatást — de a hozzá hasonlóhoz méltóan, ez csak ingerültséget idézett elő benne; szavak tödultak ajkaira, mit a józan esz nem mondatott volna ki vele:

— Ügyeljen, grófné! . . . nehogy a következő perczen megbánja, amit ezuttal eslelekszik

A grófné büszken nézte végig.

— Uram! Ön már nálam léte alatt megfélekedezett az irántami tiszteletről, de azt elnéztem, a mostani szavaiért magyarázatot varok

Lenkey figyelt, a multkori magaviseletét elnézte — csak elnézte; oh hogy szerette volna ő ezt másként magyarázni; dühe nagyobb lett.

— Grófné! hátha más nem nézte el? Hisz nagyon is hamar észrevettek, nagyon is hamar megértették, hogy szivem teljes hódolatával adóztam önnek. Oh, grófné, ha nem hallgatott meg akkor, meg kell haligatnia most — s fektelen indulattól reszketett hangja.

Lélia utálattal fordult el. Előbb megbántja, azután ujjalag szerelmével áll elő, meri ezt neki szemébe mondani, neki az első hetekben, hogy asszonygyá lett. Könyeit érzé előtörni, de erővel visszafojtotta. Nem szabad önuralmát e jellemtelen ember előtt elveszteni; de oly erővel rántá meg Anka zabláját, hogy ez megijedve előre rohant, ott hagyva a lassan ügető lovast a háta mögött.

Lenkey megsarkantyuzta a lovat, s újból egymás mellett haladtak.

Lélia látta, hogy el nem marad oldala mellől; szó nélkül haladt, ugyis otthon lesz már.

— És nem kíváncsi a grófné megtudni, milyen veleményvel van a gróf az egész dologról? — kérde kárörömmel a tisz.

Lélia hallgatott.

— Nem kíváncsi? De azért én megmondom; elégtételt vesz magának, nem azért, hogy volt valaki, ki a nőre — kit ő meg nem érdemel — föl merete szeméit emelni.

Lélia most már oda fordítá arcát a gonosz ember felé: mit hallott? Tehát igaz, itt valami komoly ügy forog fenn, tehát nem esalatozott, jól látott mégis . . .

Lenkey figyelte a nő arcát . . .

— Na, ugy-e kíváncsi mégis? s oly sajátos nevetés torzítá el vonásait.

Lélia végre szóhoz jutott, már a park rácszatánál volt: itt hát megmenekszik . . .

— Nem akarok hallani semmit. Nem akarom látni többé . . . Megtiltom, hogy közlemben merjen jönni.

Olaj volt ez a tűzre, Lenkey oda kényseríté lovát a grófné mellé . . .

— Nem mondtam el mindent; azt nem bánja a férj, ha nejét szeretik, de azt igen, ha ez hasonló érzellemmel adózik annak.

— Hazugság! azt Béla nem hiszi Ön egy jellemtelen . . . oldja le a kardját, dobja el, nem önnek való Ezt már a parkból kiáltá, oda nem követhette a férj; megmeredve állt meg, észre tért a kemény szavakra, arcza kikelt, ajkai vonaglottak.

— Lelövöm lelovom ne bírja hát ő se. Haragja nem ismert határt, haza kell mennie, el kell rejtőzni szobájába, ne hogy ember lássa ilyen arczezal.

Oh szegény Lélia! mit kellett megérnie! Nem elég az, hogy boldogtalan új otthonában, de ennek ura meri azzal gyanúsítani, hogy egy ilyen nemtelen ember szerelmére vágyik az annyira csalódott nő. Oh ezt nem fogja megengedni neki soha, pedig hát azt Arthuron kívül senkivel sem közlé a férj. Sokkal büszkebb volt, sokkal inkább fájt neki ez, semhogy elmondta volna. De már mindegy, Lélia egyebet hitt, s minden eddigi gyöngédebb vonzalom, mi még ott volt lelkében a férfi iránt, eltűnt onnan. Nem bánta, higgyen akármit, újra emelkedett egy válaszfal magasán közéjük, munka lesz lerontani onnan.

S a szelid, szótalan asszony, amiut hazajöve látta férjét, amiut ez szólt hozzá, oda veté a szavakat: „Nem voltam egyedül.“ Tulta ő, hogy kitalálja Béla, kivel volt hát, s nem törődött vele; legyen hát úgy, higgyen, amit akar.

De aztán fent a szobában, amiut nyugodtabb lett, gondolkodni kezdett: Tehát Béla párbajozni fog! vajjon mikor? vajjon hol?

A megérkező Blanka és Edith hiába várták, hogy majd lejön Lélia, végre ők mentek oda hozzá. Bori fölvezette a két nőt. S amig mentek, elmondta, hogy a grófné beteg, nagy főfajása, nagy láza van.

A szobalány éppen akkor tett újabb jeges borogatást Lélia fejére. Szegény kimerült Rika ájulva talála, ijedten kiáltotta elő a komornát, az urnót életre hozni. Alig birt lábra állni, roskadt össze. A hamar felbontott ágyra végre lefektették, s Jánost csengette elő Bori, meghagyva Rikának, ha jön, azonnal az ur után küldjék, s egy inast le a faluba doktorért.

Ott ült Rika az előszobában, észre sem vette, mikor jött be János. Ezt meglepte a lány komoly arcza. — Mi baj kis Rika? — kérde enyelegve.

A lány most nem mosolygott, elmondta a Bori izenetét, s azzal aggódó arczezal visszament segédkezni a beteg mellett. A függönyöket leereszté, ne sértse szemét a világosság; csupán egy üvegajtón szűrődött a szobába annyi, hogy megláthattak egymást.

A két vendég hölgy igaz részvétellel borult az ágy fölé. Ezelőtt egy pár órával volt Lélia náluk, a körülményekhez mért vidámsággal beszélt; igaz, panaszkodott, hogy napok óta a feje faj, de ki hitte volna, hogy ily komoly baja legyen? Feje ide-oda löködött a párnán, arcza tüzelt s nem tudta, hogy vendégei vannak: Blanka és Edith, kiket ő hívott ezelőtt kevesse, hogy jöjjenek, s kik hiába szóltak hozzá gyöngéden, szeretettel: nem ismerte meg egyiket sem.

Már hazatérőben talála a János által küldött inas a gróft, átadta az izenetet s azzal tovább ment dolga után látni.

Béla és Arthur megdöbbsent arczezal hallák a hirt, s most már sietve tértek be egy rövidebb utra.

— Mi baja lehet? A reggel láttad még kilovagolni — beszélt menésközben sebtiben Arthur.

A csarnok ajtaja előtt kocsi állt. A lépcsőkön utólérték a doktort, ez a gróf felé fordult:

— Nos, mi baj, gróf ur? Mihelyt megjövök, betegek lesznek a kedvemért. De amiut a gróf komoly arcát meglátta, annyiba hagyta a tréfát, s miután azt is látta, hogy a grófnak semmi baja, így ennek ifju neje beteg, kit az alatt hozott ide a gróf, mig ő fürdőkön töltötte idejét: tehát fölvezetette magát. Béla elől ment s amig fölért, volt ideje azon gondolkodni, hogyan lépjen be neje szobáiba. Nem azért, amiért tetőtől-talpig vizes, sáros volt; oh ez nem jutott észébe.

Felértek; az előszobában megint ott volt Rika, hogy ne mehessen senki be bejelentés nélkül. Az orvos s a férj persze kivétel volt. A doktor páczeját, kalapját az aztalra tette, s az elősiető Béla után ment, kísérvé a szobalánytól.

(Folytatása következik.)

Közgazdaság.

Utmutatás

a sertésvészben megbetegedett sertések husának megvizsgálására.

Kiadja a földmivélsügyi m. kir. miniszter.

(Folytatás.)

2. A beteg sertés husának kezelése.

Tapasztalásból mondjuk, hogy a sertésvész úgy terjedt el egy-két udvarból az egész községre, a községből meg a szomszédos falvakra, hogy a beteg disznó husát a szomszédok meg az atyafiak megvették, ki-ki a falujába hazavitte, odahaza az asszony megmosta és a mosóvizet, már amiut szokás, a a moslékba öntötte, azután a saját disznájával megittatta.

Hát bizony ezt nem szabad tenni. Főntebb már említettük, hogy a sertésvész disznó véreben millió meg millió számra van meg a betegség csiraja, vagyis a ragályozó anyag, amiről az előbb beszéltünk. Már most, ha a húst megmossuk, ebből a csirából sok kerül a vízbe. Világos, hogy ha az ilyen fertőzött vizet az egészséges disznó megissza, a sertésvésznek csiráját is magába veszi, attól nemcsak maga betegszik meg és pusztulhat el, de a betegséget más disznókra is továbbterjesztheti.

Különösen figyelmeztetjük az olvasót arra, hogy itt nem csak olyan disznóról beszélünk, amelyet a gazda maga szur le, hanem olyanról is, amelynek húsát a mészárszékben vagy a hentesboltban árulják. A székben árult hús sem száraznak mindig egészséges állattól; ha nem vagyunk elővigyázatosak, bizony abból is átragadhat a baj más disznóra.

Az elővigyázat sok bajtól óvja meg a szegény embert. Legyünk tehát óvatosak, elővigyázók! Azt a vizet, amelyben a disznóhúst öblögtették: soha ne öntsük a moslékba és ne ittassuk meg a disznóval; elönteni is csak akkor szabad, ha előbb jó sok oltott meszet keverünk abba. Az oltatlan mesz még jobb, abból kevesebb is kell.

3. A beteg disznó húsának és szalonnájának élvezése.

A sertésvész-betegség kezdetén leszurt disznó húsában még nincsen olyan anyag, amely az ember egészségének megártana, feltéve természetesen, hogy a húst jól megsütik vagy megfőzik.

Ellenben ha a disznó már nagyon beteg és ilyenkor szurják le, annak a húsát könnyen megbetegíti azt, aki abból eszik.

A beteg disznó húsának és szalonnájának élvezésénél tehát nagyon óvatosnak kell lennünk. A nagyon beteg vagy hosszabb időn át szenvedő disznóknak sem húsát, sem szalonnáját megenni nem szabad.

Ez a vigyázati szabály szól ugyan a háznál leölt és magánfogyasztásra szánt sertés-husra is; de szól különösen arra a húsra, amelyet mészárszékben vagy hentes boltban közfogyasztásra nyilvánosan árulnak. Az ilyen húst a lakosság egészségének fentartása érdekében különösen szigorú és pontos felvigyázat alatt kell tartani. Ez a felügyelet és ellenőrzés községekben a husvizsgálattal megbízott vágóhídi biztos teendője, akinek kötelessége a húst alaposan megvizsgálni és lelkiismeretesen meggyőződni arról, hogy a hús élvezhető-e és gondoskodni arról, hogy az ártalmasnak látszó hús a közfogyasztásból elvonassék és késelem nélkül megsemmisíttessék.

4. Eljárás a husvizsgálatnál.

Elmondjuk már most azt, hogy s miképp kell a hús megvizsgálásánál eljárni, a leölt disznóknak mely testrészei azok, amelyeket a vizsgálónak meg kell tekinteni és mely jelekből lehet a húsának ártalmatlan vagy káros voltára következtetni.

Véleményt arról, hogy a hús egészséges-e vagy nem, csak az mondhat, aki az állatot élő állapotban is, megfeldarabolása után is, alaposan megnézte. A vizsgálatnak tehát egyaránt ki kell terjednie úgy az élő állatra, mint leszúrás után a disznóknak minden testrészére. De különösen magára a húsra és a szalonnára, ezenkívül főleg még a tüdőre, a belekre és a vesére, mert ezeken fordulnak elő azok a változások, amelyekből a sertésvész-betegséget legjobban lehet felismerni.

5. Az élő sertés megvizsgálása.

Gyakran előfordul, hogy a hús olyankor is egészségesnek látszik, mikor a disznó maga súlyos beteg volt. A húsából tehát annak ártalmas vagy ártalmatlan voltát sok esetben biztosan megítélni nem lehet. Ilyenkor megnyugtató utbaigazítást csupán az nyújthat, ha a disznót életében vizsgáljuk meg.

Olyankor, amikor a sertés hirtelen nagyon megbetegedett és állapota napról-napra, sőt sokszor óráról-óra-ra rosszabbodik, ha az orrából vér jön, ha véreset hughozik; biztosan következtetni lehet arra, hogy az emberi egészségre veszedelmes vérbomlás a sertésben már bekövetkezett. Az ilyen beteg disznóknak a húsát nem tanácsos megenni, mások számára kimérni meg éppen nem szabad, mert aki ezt teszi, büntetésbe esik, börtönbe is juthat.

Ezért szükséges, sőt elkerülhetetlen, kivált a közfogyasztásra szánt disznóknál, hogy a vágóhídi biztos azokat már a leölés előtt is megtekintse.

6. A romlott és ártalmas hús jelei.

Az emberi egészségre ártalmasnak és romlottnak kell tekinteni az olyan húst, amely sok vért tartalmaz, úgy, hogy összenyomásakor bőven csepeg belőle a vér;

amelynek a színe nem világos barnavörös, hanem sötétbe megy át;

amelyben a rostok (a húsának a szála) között vörös csíkok és véres erek látszanak, amely nagyon nedves vagy pedig többé-kevésbé kocsonyához hasonló.

Az a hús, amely a megromlásnak ezen jeleit mutatja, még erős átfőzés vagy megsütés után is veszedelmesen megbetegítheti az embert. Az ívet tehát emberi élvezetre felhasználni semmi szín alatt sem szabad.

(Folytatása következik.)

Piaci árak.

Nagyenyed, 1897. aug. 5.

Buza legjobb	1	véka	1-35
" közepeszerű	"	"	1-20
Kétszeres legjobb	"	véka	1-
" közepeszerű	"	"	-95
Rozs legjobb	1	"	-90
" közepeszerű	"	"	-85
Zab legjobb	"	"	-70
" közepeszerű	"	"	-65
Kukorica (tengeri)	"	"	-80
Burgonya idei termés	"	"	-80
Széna legjobb	egy szekér	"	4-10
Szalma legjobb	"	"	2-50
Bikkfa 1 köbm. keresztirányú nélkül, 1 m. hosszú	"	"	3-50
Cserfa 1	"	"	2-50
Tülgya 1	"	"	3-50
Faszén kemény	egy hektoliter	"	1-80
Marhahús	1 kilogramm	"	-40
Sertéshús	"	"	-48
Szalonna	"	"	-72
Disznózsír	"	"	-80
Vöröshagyma	"	"	-
Fokhagyma	"	"	-

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Nyílt tér.

(E rovatban közzétettéért nem vállal felelősséget a szerk.)

Válasz Simonyi Dezső urnak

Maros-Ujvár.

A "Közérdek" 61. száma nyíltterében közzétett soraira csak röviden kívánok reflektálni.

Önnek július hó 23-ról keltezett levelét július hó 25-én vettem kezemhez, de miután az olyan természetű dolgokról szólott, melyek már régi keletűek, utána kellett gondolnom a dolognak s ezért csak július 29-én adtam választ. Ön meg nem várva választomat, abban az édes illúzióban ringatta magát, hogy tetteim és szavaimért nem tudok helyt állani, azzal fenyeget, hogy büntető

eljárást indít ellenem. Hogy Maros-Ujvár intelligens közönsége is, ki Önnek viselt dolgairól különben eléggé jól van informálva, olvashassa az önnek adott válaszomat, ime ide iktatom.

Tekts. Simonyi Dezső kir. aljegyző urnak Maros-Ujvárt. Felhívására mindannak dacára, hogy az úgy nagyon régi, de tudom, hogy én önt keményen rendre utasítottam.

Dossios N. Demeter.

Ezen választ azzal egészítem ki, hogy amit akkor mondottam, azt nem háta mögött, de szemébe mondottam. De különben válaszom kézbevétele s az után, hogy ellenem a büntető eljárást állítólag megindította, miért akart én engem ripók módjára nyilvános helyen inzultálni, azt nem értem. Hogy ezen magaviseletéért drasztikusan nem végeztem Önnel, ezt csak műveltségemnek köszönheti. Ily körülmények után jó lesz Önnek megjegyezni, hogy a büntető eljárás Önre igen, de reám nézve legkevésbé lehet kellemetlen.

Olah-Tordos, 1897. augusztus hó 2-án.

Dossios N. Demeter.

4134—1897. tkvi.

Árverési hirdetés.

Ádám Simonnak Marián Irimie hagyatéka elleni árverési ügyben, Intregald községben az intregaldi 98 sztkjben A + 836, 863, 864, 912, 917, 942, 954, 955, 982, 983, 984, 1058, 1059, 1073. és 1088. hr. sz. a foglalt ingatlanokra nézve 1897. június 16-án megtartott árverés alkalmával Moruska Maté lelkész által tett 309 frt legmagasabb ígéretre Komáromi Sándor által 330 frt utóajánlat tételével, melynek megfelelő 58 frt 40 kr bánatpénz 31 frt 60 kr költségelég be is mutatott törvényes idő alatt.

A bemutatott 90 frt elfogadjatik s egyúttal az 1913 97. sz. a végzés alapján megtartott árverés a végrehajtási eljárási törvény 187. §-a értelmében hatálytalannak nyilvánítottatik, s a folyó évi 3593 97. sz. a beérkezett 300 frt bánatpénz felő Moruska Matéknak kiutaltatik.

Minek folytán felhívatik a nagyenyedi kir. adóhivatal, mint leteti hivatal, hogy a folyó évi bir. leté nyilvántartási napló 65. tétel igazolása szerint f. évi június 18-án 94. napl. ezikk alatt átvett 300 frt Moruska Matéknak szabályszerű nyugta mellett szolgáltatassa ki, a f. évi bir. leté nyilvántartási napló 68. tétel igazolása szerint f. évi július 1-én 105. napl. ezikk alatt átvett 90 frtot pedig a további birói intézkedésig tartása letében.

Egyidejűleg az utóajánlat folytán újabb árverés a jelzálog-hitelezőkkel szemben a végrehajtási árverési jog hatályával az intregaldi 98. sz. tkjben A + 836, 869, 864, 912, 917, 942, 954, 955, 982, 983, 984, 1058, 1059, 1073. és 1088. hr. sz. a I. foglalt Marián Irimie hagyatékát képező ingatlanokra 330 frt megajánlott kikialtási árban, azon hozzáadással rendeltek el, hogy ezen utóajánlat Komáromi Sándor utóajánlat-évőre meg akkor is kötelező, ha az árveréstől távol marad, valamint akkor is, ha ennél magasabb ígéret tételét nem fog. Az újabb árverés 1897. évi aug. hó 28-ik napján délelőtt 10 órakor Intregald községben nyilvánosan fog megtartatni.

Az árverezni szándékozók, végrehajtató s utóajánlattevő kivételével, tartoznak a becsárnak 10% -at készpénzben a bir. végrehajtó kezéhez, vagy óvadékképes értékpapírban a bir. leté hivataltalhoz letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre emelkedése után esedékes 6% kamataival együtt a bánatpénznek az utolsó részletbe betudása mellé 3 egyenlő részletben 15, 30, 45 nap alatt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint birói leté hivataltal szabályszerűen letéteményezni.

Az árverési feltételek a kir. járásbírósg telekkönyvi irodájában s Intregald község előjáróságánál a hivatalos órákban megtekinthetők.

A kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagy Enyed, 1897. július hó 15-én.

Csernátóni Vajda Péter,

kir. járásbíró.

1184 1—1

451 - 897.

Árverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság által a m.-sülyei ev. ref. egyháznak Király János és Király István elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 48 frt 97 kr tőke, ennek 1892. évi január hó 15-ik napjától járó 8% kamatai, 36 frt 50 kr már megállapított, valamint jelenlegi 3 frt 50 kr és a még telmerülendő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő kiskoru Király János és Király Istvánnak a m.-sülyei 148 sz. tkjbe foglalt 1271 l., 1426 2., 1924, 1981, 2403, 2404, 280 l., 280 l. 1., 875 l., 876 l., 1058 l., 2882/2, 3048 l. hr. sz. a foglalt ingatlanaira 454 frt megállapított kikialtási árban elrendeltetik.

Az árverés 1897. évi augusztus hó 31-ik napján délelőtt 10 órakor M.-Sülye községben fog megtartatni

Árverezni szándékozik, végrehajtható kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételart az árverés jogerőre válta után 3 egyenlő részletben, 15, 30, 95 nap alatt, minden vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tekkönyvi hatóságnál és M.-Sülye község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbíró, mint tekkönyvi hatóság. Nagyenyeden, 1897. március 17-én.

Csernátóni Vajda Péter
járásbíró.

1182 1-1

450-897. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tekkönyvi hatóság által br. Kemény Lászlónak Csetyan Szimion, Juon, Maria és Isztina elleni végrehajtható ügyében végrehajtható újabb kérelmére a végrehajtható árverés 202 frt 54 kr tőke, ennek és pedig 82 frt 27 kr után 1892. július 8-tól, 120 frt 27 kr után pedig 1892. évi decz. hó 12-ik napjától járó 6% kamatai, 36 frt 70 kr végrehajtható mar megállapított, valamint jelenlegi 3 frt és a még felmerülő költségek kielégítése végett végrehajtható szervenő Csetyan Szimion Juon, Maria és Isztina neveiken álló alsógárdi II. R. 5. sz. tkvben A + 1-22 r. sz. a. felvett ingatlanaira 184 frt megállapított kikialtási árban elrendeltetett. Együtt az 5707-895. sz. a. végzéssel kérelmező javára végrehajtható szervenők ellen 360 frt 31½ kr tőke, kamat s 9 frt 50 kr erejéig bekebelezett végrehajtható zálogjog alapján a csatlakozás kimondatik.

Az árverés 1897. évi szeptember hó 13-ik napján d. é. 10 órákor Felső-Gáld községben fog megtartatni. Árverezni szándékozik, végrehajtható kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételart az árverés jogerőre válta után 2 egyenlő részletben, 30, 60 nap alatt, minden vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi hatóságnál és Alsó-Gáld község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbíró, mint tekkönyvi hatóság. Nagy-Enyed, 1897. március 17-én.

Csernátóni Vajda Péter.
kir. járásbíró.

1183 1-1

Haszonbér.

Bartha Lajos nagylaki és maros-káptalani

tagosított birtoka

haszonbérbe adandó.

Értekezhetni a tulajdonossal Nagy-Lakon, u. p. Maros-Ujvár, vagy dr. Jeney Elek ügyvéd urral Nagy-Enyeden.

1180 1-3

Vendéglő.

Alulírott Nagy-Enyeden, főtér 17-ik szám alatt levő jóforgalmu és teljesen berendezett vendéglői helyiségembe egy óvadékképes

BORKIMÉRŐT

keresek. Akik ily üzlettel már foglalkoztak, előnyben részesülnek.

Van a helyiségben három ivó, egy lakó szoba, egy konyha, a viszonyoknak megfelelő csinos tekepálya. Bővebben értekezhetni alulírottal.

A helyiség már folyó évi augusztus 1-én elfoglalható.

1175 2-3

Incze István.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

Ugron Gábor fedéleserepei.

Ugron Gábornak székelyudvarhelyi (bethlenfalvi) tégl- és fedéleserép-gyárában kétféle cserép készül: gépekkel gyurva és kivetve.

1. **Franczia zszindely** (hornyolt cserép), melynek méretei következők: szélessége 21 cm., hossza 40 cm., egy □ métert fed 15 drb., egy wagonba felmegy 4300-4500 drb. Készül jobb és bal félcserép is. Ára Udvarhelyen wagonban ezerének 24 frt.

Előnyei: Ugyanazon fedélterületen a fedélterületen a fedésre szükséges cserép sulya 30% könnyebb, mint bármily más cserép sulya. A lécezés 32 cm.-re történvén, fele lécz kell. A fedél egy egészet képez, mely alá eső be nem szivárog, hó be nem fuvódik; belül hat üres légesatornája lévén, a hőség és hideg gyors átváltozatainak ellen áll, télen meleg, nyáron hűvös fedelet alkot.

2. **Közönséges fedélcserép** gépekkel gyurva egyenletes minőségű agyagból, melynek méretei következők: hossza 40 cm., szélessége 17.5 cm., egy □ métert fed 34 drb., lécezzeni alája lehet 18 cm-re, egy wagonba felmegy 6300-6500 drb. Ára a székelyudvarhelyi állomáson wagonban ezerének 13 frt.

1176 2-3

EGÉSZEN FRISSEN ÉRKEZETT.

Tisztelettel értesítjük az építő közönséget, vállalkozókat és hivatalokat, hogy bizományosunk **Bisztricsány Lajos** urhoz Nagy-Enyedre nagyobb mennyiségű

Roman és Portland czeimentet

küldtünk. A beocsini czeiment legjobbnak bizonyult minden gyártmány felett. Bizományosunk bármely állomásra a fentebbi beocsini gyártmányokból legelőszobban szállít bármekkora mennyiséget.

Tisztelettel

BEOCSINI CZEIMENT UNIÓ.

Ajánlom minden háztartáshoz, különösen üzletek, pinczék, raktárokhoz és csatornákhöz biztos, mérég nélküli

egérirtó

szereimet; az eredményért szavatolok, ellenben a pénz visszadatlik.

Raktár: **Bisztricsány Lajos** urnál Nagy-Enyeden.

Malárcsik G.
S.-A.-Ujhely.

Van szerencsénk tudatni, hogy Nagy-Enyeden **Bisztricsány Lajos** urnál **GYÁRI RAKTÁRT** állítottunk fel, hol nádszövetet és gyékényeket mindig a legjutányosabban lehet beszerezni. Teljes tisztelettel: Erdélyi gyékény- és nádszövet-gyár.

Korona-tyukszem- és szemölcs-tapaszt mindenkinek ajánlok. Egy doboz ára 30 kr. Biztos eredményről szavatolok, ellenben a pénzt teljesen visszaadom. **Friss caviárt, angolnát, pisztrángot, szárdiniát és orosz halakat** jutányosan ajánlok. Teljes tisztelettel

1028 25-52

Bisztricsány Lajos.

Friss székely túró és kaskavál mindig kapható.

KITÜNŐ JO ÍZŰ CUBAKÁVÉ KIÓJA 160, 2-210.

STEÁRIN GYERTYA EGY CSOMAG 35 KRAJCSÁR.